

پاسخ یک پرسش

درباره ۲۱ آذر

امیرفیض- حقوقدان

در رابطه با اقدامات شاهنشاه ایران و ارتش شاهنشاهی در نجات آذربایجان سوالی که این روزها مطرح شده که در سابق هم بارها بوسیله اشخاص دیگری مطرح شده این است:

«چرا فداکاری شاه و ارتش در جریان نجات آذربایجان در شورش ۵۷ مشهود نگردید»

در کتاب رهبران قرن بیستم اثر رامش سنگوی نویسنده و روزنامه نگار معروف هندی توضیحی است که از آن طریق میتوان به پاسخ سوال مطروحه پی برد.

در آن کتاب در فصل شاهنشاه ایران آمده است.

شاهنشاه ایران با مقاومت موفقیت آمیز خود در برابر تمایلات توسعه طلبانه استالینی سهم موثری در آزاد کردن آسیا انجام دادند. در حقیقت معظم له سدهای روانی و سیاسی گذشته که مبنی بر پذیرفتن بی چون و چرای دولت های قوی بود را شکستند. (صفحه ۱۲۰)

انگیزه شورشیان سال ۵۷ بظاهر و آنطور که اعلام میشد حاکمیت اسلام و تشیع بود تفاوت بین انگیزه حزب دمکرات آذربایجان با شورش ۵۷ بقدر کافی روشن است که پاسخ پرسش بالا را داشته باشد.

پارسونز نوشته است: «در تاریخ ایران هر وقت که مذهب در مقابل شاه ایستاده است مذهب و حاکم

آن برنده شده است» این قاعده در تمام جوامع حتی اروپائیان و آمریکا هم شمول دارد، روسای جمهوری آمریکا از ایستادن در مقابل مذهب احتیاط کامل دارند.

در اسناد سفارت آمریکا نقل قولی از فردوست است که شاهد این تحریر است؛ فردوست میگوید: «اگر آیت الله شریعتمداری همراه چند آیت الله دیگر و گروهی از پیروانشان قرآن به سینه خود ببندند و بطرف کاخ سلطنتی شاه حرکت کنند آیا سربازان گارد شاهنشاهی به سوی آنان و قرآن در سینه آنها تیراندازی خواهند کرد؟»

در اسناد سفارت سندی است که افسران شهربانی آنرا امضا کرده و به رئیس شهربانی میگویند: «آیت الله خمینی مرجع تقلید ماست ما نمیتوانیم برخلاف دستورات او عمل کنیم».

خمینی میگفت ما اسلام میخوایم این ادعا با ادعای پیشه وری هماهنگ نبود که واکنش شاه و ارتش بتواند هماهنگ باشد.

انگلیس و آمریکا و بیشتر انگلیس؛ میدانستند که شاه و ارتش نمیتواند درمقابل شورشیان مذهبی مقاومت کنند بهمین دلیل بجای استفاده ازبازرگان وامثال او ازخمینی مرجع تقلید بعنوان رهبر استفاده کردند.

در پایان نمیتوان ازاین تاسف دوربود که پرسش مزبور ومشابهات آن شاید صدها بار تاکنون تجدید و تکرار شده است با اینحال برخی تصور میکنند که به یک مخزن اسرار وناگفته ها رسیده اند.